

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Extremæ Vnctionis Minister

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Nisi post usum
rationis.

16. Pueri etiam ante usum rationis ungi non debent. At statim post usum rationis ungi possunt, non enim expectati debet tempus Communionis, quia maior discretio requiritur ad Communionem, quam ad hoc sacramentum. Ita Hurtado de sacr. extr. unct. diff. 10. contra Sotum in 4. dist. 23. q. 2. art. 2. Imò si dubium sit, ungi debet sub conditione, si es capax. Ita Sancius diff. 27. num. 17. & novissime Lugo de Euch. diff. 13. sect. 4. n. 41. part. 3. tract. 4. ref. 169. & p. 5. 3. ref. 85.

Vel in dubio,
sub conditio-
ne (si es ca-
pax.)
Sed, quia
peccata non
sunt materia
huius Sacra-
menti.

17. Neque verò necesse est, ut hoc Sacramentum suscipiens aliquando peccaverit, quia materia huius Sacramenti non sunt peccata, sicut Pœnitentiæ. Et effectus nimirum remissio peccati, & auxilia quibus infirmus in illa lucta dæmoni resistat, sunt distincti, & unus conferri potest ei, qui non est alterius capax, unde satis est, quod infirmus peccare possit. part. 3. tract. 4. ref. 172.

Conferri potest
puero, qui
nunquam
actualiter
peccavit.

18. Igitur illud non est denegandum puero post usum rationis, quem Parochus de Confessione cognoscit, nunquam actualiter peccasse quia juvare illum potest, ne peccet, & conferre sanitatem, si expedierit. Nec falsificabitur forma, Imulgeat tibi Deus Quidquid deliquisti: nã sensus est, Conferat tibi Deus gratiam de se remissivam, &c. Ob quam rationem non falsificatur forma absolutionis, cum confertur ei, qui jam est in gratia per contritionem. Ita Suarez to. 4. diff. 42. sect. 2. n. 10. quidquid neget Sanctus n. 18. part. 3. tr. 4. ref. 181. Nec ob eandem rationem deneganda est unctio adulto recentemente baptizato, qui nullum post baptismum peccatum commisit, sicut testatur Sancius num. 28. non esse denegatum Matrini an. 1620 Et ita docet Præpositus in 3. part. qu. un. de Extr. unct. dub. 7. n. 6. contra Nugnum in 3. part. qu. 32. art. 4. part. 3. tract. 4. ref. 172. & part. 5. tract. 3. ref. 6. Item in unguendi sunt oculi, & aures cœci, & surdi à natiuitate: tum, quia peccare potuerunt per interiores potentias illis membris correspondentes, ut desiderio actus mali illius sensus: tum etiam, quia satis est habuisse potentiam peccandi. Ita Præpositus

Et adulto
morienti sta-
tim post Ba-
ptismum.

tus ubi sup. dub. 8. n. 73. Qui addit, quod si defuit organum, ungi debet locus prope illud, part. 5. tr. 6. ref. 11. part. 10. tr. 16. ref. 81. Sed hic. Item ministranda est mulicenti, & surdi à natiuitate, cum periculo mortis, non verò illis, quæ sine periculo parturit. part. 10. tr. 12. ref. 9.

19. Si verò adsint peccata, & timeatur tempus defuturum, tunc debet præmitti Confessio quia prius adhibenda sunt sacramenta necessaria deinde utilia. Sed casus potest accidere, ut extrema Unctio exhiberi debeat absque eo, quod infirmus communicaverit, si v.g. adsit periculum vomitus. Imò etiam absque eo quod confessus fuerit, ut si ita morbus eum prævenit, ut nec signa pœnitentiæ dare possit. Imò quantum est ex ordine Sacramentorum, potest regulariter ungi peccator absque prævia Confessione. Nam ad hoc Sacramentum dignè suscipiendum ad summum fati est contritio, vel attritio sumata contritio. Ita Filicinus tr. 1. part. 7. c. 5. n. 114. & Barbosa de off. Parochi c. 22. n. 36. p. 5. tr. 3. ref. 92.

20. In una infirmitate, in qua infirmus non nisi semel appropinquat morti non debet Unctio iterari. At si infirmitas est longa, & post unctioem in periculo mortis à quo infirmus liberatus sit elapso aliquo tempore arbitrio prudentis viri, in aliud periculum incidat, etiam si plenè non convaluerit, potest iterum ungi. Vide Kellisonum tract. 2. in 3. part. qu. 33. art. 2. part. 5. tract. 3. ref. 69. part. 10. tract. 11. ref. 11. Imò collata infirmo non graviter, & periculose laboranti est invalida, Suarez & alii, in dubio vero quando Medici hæsitant de ejus salute debet ministrari. Chapeavilla, si potest infirmitas de non periculosa, sit periculosa, & prima unctio fuit invalida, potest iterum ministrari. Quintanad. p. 9. tr. 6. ref. 45.

EXTREMÆ VNCTIONIS

Minister.

21. MINISTER huius Sacramenti non potest esse, nisi Sacerdos: ejus enim ministerium est actus
Minister huius Sacramenti est solus Sacerdos.
Ordinis.

Ordinis Sacerdotalis. Quo Sacerdos privatur per excommunicationem denunciata, & suspensionem ab officio, vel exercitio Ordinum, seclusa tamen necessitate, ut dictum est V. Excommunicationis numero. Non debet esse necessarium unus. † Et idem in casu necessitatis, quando v. gr. quis incidisset in amentiam post peccatum mortale, de quo solum habuisset attritionem, nec petiisset confiteri, ac proinde absolvi non posset, in tali inquam casu, si Sacerdos linire incipiens, peractis duabus, vel tribus unctionibus cum suis formis, moreretur, alius non deberet, neque posset illas repetere, ait Molfesius *tom. 1. tract. 4. cap. 9. num. 54.* Sed alias supplere deberet. Sicuti, si Sacerdos post consecratam Hostiam fatis cederet, alius deberet solum calicem consecrare. Et sic videtur docere D. Thomas *dist. 23. artic. 1.* Veruntamen, quia hoc quamvis probabile, non est certum, benefaciet secundus Sacerdos in hoc casu (ait Maratius *tom. 3. disp. 10. sect. 2. numer. 8.*) si unctiones ab initio repetat; quia id infirmo esse potest utilius; *par. 5. tract. 3. ref. 87.* Si vero infirmus statim decessurus timeretur, posset et unctiones simul à pluribus Sacerdotibus adhiberi: quia ut docet Maratius *ibid. sect. 1. num. 1.* hic in eodem modo est validus, cum inter unctiones partiales ordo non sit de essentia, ac proinde in necessitate licitus. Ita præpositus in *1. p. 7. un. dub. 5. nu. 37. Ibid. ref. 88. p. 9. tr. 7. ref. 56. & p. 10. tr. 15. ref. 81.*

Non excommunicatus aut suspensus.

Non oportet, quod sit unus.

Vnde si ungens moriatur post aliquam unctionem, ait Molfesius, alium reliquas supplere debere.

Maratius putat debere de novo incipere.

Possunt vero in periculo multi ungeri, unus oculum, alius aurem, &c. At nemo ungeri potest seipsum.

Debet etiam minister esse parochus, vel eius licentiâ habere.

cum resistantia Parochi ministrare potest simplex Sacerdos, etiam Religiosus contra Gavantum, V. extrema unctione. Ita Fernandez *part. 3. c. 10. §. 1. num. 78.* ubi etiam notat, pœnam excommunicationis infligendam in Clement. Religiosis hoc Sacramentum extra necessitatem ministrantibus, incurri etiam à Sacerdote seculari. In quo cum ipso dissentit Victorellus in *append. ad Possen. c. 9.* quia pœna sunt restringendæ. *part. 5. to 3. ref. 82.* & ex parte etiam in *part. 3. tom. 4. ref. 170. §.* Notandum. † Adverte hic, quod in necessitate, absente Parocho, tenetur infirmum ungeri ex charitate simplex Sacerdos; non tamen sub mortali. Nisi infirmus confiteri, & communicare non potuisset. Sic Layman *lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 3. ref. 170. cit. §. Ad secundam.* & non debet mitti, ut laicus ungat infirmum, *par. 9. tract. 2. ref. 43.*

Seclusa necessitate.

In qua simplex Sacerdos, deficiente Parocho non tenetur regulariter ministrare sub mortali. Mitti non debet.

24. † Et vero, quicumque ille sit, minister adhibere debet respondentem, & præmittere preces Ritualis. † Sed, si periculum urgeat potest utrumque omittere. Tannerus *tom. 4. disput. 7. quest. 1. dub. 3. nu. 85. par. 5. tract. 3. ref. 91.* § Notandum est, *par. 9. tract. 6. ref. 46.* Et omittere septem Psalmos pœnitentiales, non est peccatum mortale, dummodo non sit in aliqua Synodo præceptum sub tali peccato; imò in necessitate potest ministrari sine superpelliceo, sicut potest viaticum, *ibid. ref. 46.* Observat etiam Barbosa, *de offic. Parochi, c. 22. nu. 44.* non debere Parochum deferre sacrum oleum absque lumine: nec illud deferre in domum, sive ante unctionem, ut nō dicitur vocatus promptior inveniatur: sive ab illa rediens, ut citius se expediat. Sed hoc utrumque; citra periculum irreverentiæ, aut scandali, non esse peccatum mortale *ibid. initio.*

Debet tandē minister adhibere respondentem, & preces.

Et non deferre oleum sine lumine, aut in domum.

FALSARIUS.

1. † FALSARIUS dicitur, qui in scriptura publica falsitatem committit. Sed an qui mutat scripturam in aliquo, nixus nihilominus publicam.

Aaa 2 veritati,